

og så må vi i øvrigt tage stilling til, om ministeren vil være med til at ændre på spørgsmålet om at åbne mere op for databaser.

Jeg forstår ikke – og det fastholder jeg – jeg fatter ikke, hvordan det kan være, at de øvrige partier stort set ikke er indstillet på at åbne i højere grad for materialet fra EU. Vi står jo på nuværende tidspunkt i en situation, hvor der er en lang række 100 A-direktiver, der er blevet gennemført, hvor gennemførelsen sker på baggrund af komitéprocedurer.

Der er ingen offentlig indsigt i det; vi står i situationer, hvor vi simpelt hen kan risikere at få ændret vores niveau for madkvaliteten, uden at der er mulighed, for at offentligheden kan få indblik. Hvorfor stiller den danske regering sig ikke skulder ved skulder med den svenske og forsøger at presse Kommissionen til at få indført samme regler? En af måderne er at udvise lidt civil ulydighed.

Tilsvarende forstår jeg ikke, hvorfor man ikke er indstillet på at stille lovkrav omkring journalister, i og med at journalisten er et helt afgørende element, for at offentligheden overhovedet kan få en eller anden form for indblik i en konkret sag. Og så er det da også et almindeligt ordenshensyn, at man kan finde ud af, hvad det er for nogle dokumenter, der tilhører den pågældende sag.

Så kommer hr. Tom Behnke ind på spørgsmålet om de her åbne postlister, om de overhovedet er interessante sammenlignet med det bureaukratiske bøv, de fører med sig. Og der skulle jeg hilse og sige fra mine hjemmelmænd på området, at det rent faktisk har betydet, at de pågældende forvaltninger, de pågældende amtskommuner og kommuner, er kommet på den lokale dagsorden; det er blevet interessant, hvad det er, der sker. Når man taler med sagsbehandlere i kommuner og amtskommuner, er de overordentlig tilfredse med det.

Selvfølger giver det indkøringsproblemer, selvfølger er det besværligt, at de ting, man plejede at sidde og nusse med ovre i hjørnet i hemmelighed, nu på en eller anden måde kan have offentlighedens interesse.

Og til sidst til spørgsmålet om udvidelse af § 1 eller den nye § 1, stk. 2. Der vil jeg så også spørge, om der ikke er nogen her, der kunne overveje at tænke på, om Tarco var kommet så langt ud, hvis vi havde haft offentlighedens indsigt. Ville vi ikke på et tidligere tidspunkt have fået skovlen under den ulovlighed, der foregik på det område?

Men det hjælper altså at presse på; der er flyttet lidt her. Nu har vi forsøgt 5, 6, 8 gange at fremsætte noget i et forsøg på at få et Folketing til at flytte sig i forhold til offentlighedsloven, og jeg synes i og for sig, at vi er kommet et lille skridt ad vejen.

Så håber jeg også, ministeren lever op til de løfter, han gav i dag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 15.50.

Mødet udsat kl. 15.39

Mødet genoptaget kl. 15.50

Samtykke til behandling

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Den sidste sag på dagsordenen kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik herefter til:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 128:

Forslag til folketingsbeslutning om et udvidet dansk militært bidrag til en NATO-indsats på det vestlige Balkan.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 16/4 99. Første behandling 20/4 99. Betænkning 21/4 99).